

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גם' תורה (מאי קעניד)
תא"ת וי"ב ק"ל מנא ליה:

מוסף תוספות

א. מאחר שהמוכר בפנינו,
חוס' הרא"ש, ב. טיבולת היא
לגבי משום טיבולת דאורחא.
חוס' רשב"י, ג. טפי משיחור
דמים למקומן, חוס' רשב"י.

תום' ר"י הזקן

[illegible]

האיש מקדש פרק שני קידושין

כַּשְׁמֶרֶת. המורד שהדמים צדו: ומחמסין הא לא ברה קנסין
למחור: אלא חורא גנב. אלמלא חור שהעבד מנעו גניחו שם
לא היה גנב: חורא מנא ליה. מאין לו הגניבה: **מתני'** המקדש
בערלה בו. דכולהו איסורי הנאה ניעבו בדילוף לה בגמרא:

מכרן וקידש דמייסם מקודשם. לאלץ
הדמיס נחפסון כאיסור כדילץ (נלמז):
גמ' מנלן. שאסורה כנאלה:
נעון שלל יסנה ממנו. נעון שלל
יטענע צו כפירי הראוי ליטענע צו
נעון קליפ' אגוזין ושומר כפירי אסור
כפירי א: ולא ידילן צו אה' הנר.
נעון מן השמן: אף כלאה הכרס
תוסס אה' דמיו. אלמה תן כמחמי'
מכרן וקידש דמייסם מקודשם אלמא
אסורין אה' דמייסם: שהוא נבלה
האילי וסגול ונבלה כרס למעט מלא
תכלולו כל נבלה ודברס (ד' שאסורה
כאכילה: מגיד דאס שסטו צו
תורמי לשמעויען קרא סקול יסקל
השור ואס נשטע לא יאכל: לסיכא
דסקילה מקפל. ולאכריס כנאלה
אחא דלא יאכל משמע איסורי הגאה
דכרי אכזה דמנינלה (אגל) פקא
לן צה איסור הגאה (שנבלה) פרט
בה הכתוב היתר הגאה ולהכי כמיז
כדידיה כדאי לא יאכל ולא פרט
אהריו אסור ובעל השור נקי לנדשא
אחרינא אחא לחאי כופר דמיו ודלות
כדלקטן: עד שיפרט לך הכתוב.
דמאליטריך לפרס כנינלה לגר אשר
כשערך חתונה ואכלה א' למחרייה
הגאה ולא נכתב צו אלל לא תחלוט
ש"מ תחלוט איסור הגאה הוא
ובפסחים (דף כ.ב.) פריקין עלה
טובא: לגר כנתינה ולעודד כוכבים
כמכירה ל"ג כמיתליה דריי אכבו
דאי הוא כפירא ליל דכרים ככתבן
דוקא וז' מל יאץ מיינה דהייב
דלא פרט היתר ליתסר דהאי דנבלה
לא אחא ליתסר הגאה אלל
לאשמעיין דחילופא אסור א: ר"מ.
דשמעיין איסור הגאה מאלון אכילה
הייב דנפקא לן איסור אכילה מיינה
דכיון דמכשי ליה נמי לאהורי
אכילה כלל כל הגאות כלאון אכילה
דילפין מנינלה (ז' השם דלא יאכל
איסור הגאה ממי מחסמ אכל הכא
דאיסור אכילה מקרא אחרינא נפיק
ולא הוצרך זה אלל להגאה תנה לי
לאסוקי הגאה כלאון אכילה ליתבוב
לא יסנה אלל אלל לא ליתביב גופיה
איטריך ולהיכא דשחטיה: אי נמי
לכתוב לא יאכל. ולשוקא את כשור
למה לי: כעין כשר. שחטו:
ויאמא ר"מ. דלשמעיין קרא דאשטו
שחטו אסור היכא דבדק זור ואשטו
צה דסקילה היא דמנבלה לא מצי
נפיק ללאו נבלה הוא אכל שחטת
סקין לא: מידיו וסין סקין כפיסא
כריסא: אלל שחטה אכיון דהייב
הוא כי שחטה נמי כזור לאו סקילה
היא אלל שחטה ואסר לך הכתוב
כשור הוא הדין סקין: והאכר
מצי דמפיק ליה לכאי ובעל השור

נקי. ב"ק (דף מ"א:) לחצי כופר. שאם הרג את האדם נקי מחצי כופר ואע"ג דמועד משלם כופר שלם לא אמרינן חס יבשל חצי כופר כי היכי דבני נוקין משלם חצי נוק: ולדמי ולדות. אם נגף אשה הרה ויאלו ילדיה אינו משלם דמי ולדות לבעל כמו שהאדם הנזקק משלם בדמיו (שמות כא) ענוש יענש וגו':

הא"ל ואיעשרין לאשמועינן שלא ידליק דסקלן דעתן דשרי משום כדכר הגאון שרי. ויפ"ע היטב חס' ב"ק קא. ד"ה ולא יענש (מ):

כפרה

ר. דהיינו כעין מקילה בלגנים וכן חא. מירי סבין באוריתא בחיב. סהם שחטתי חסר
נאי. דכדיק פקד שור שנה. חא. דמפקי ליה. להאי קין לדרש לארנה. להשמיץ דם פס
ס. ואלכא דמשיח ליה למי ולחם. אם נח אש פקד ואלו ילד. פסחים בבא.

בשברת. פי' הו'א דלץ לוקחין ענדים: **הא** לא ביה קנשין? **אמור.** כמו הו'א דלעיל דלמך יחזרו דמים למקום שהו' קנא למכר שו'ה למכור בהמו חץ לירושלים דקם הו' כשחזור לו:

וּנְקָמָה יִשְׁקֹךָ. פִּירוֹשׁ שִׁילָל
נִגְדּוֹ יִירוּשָׁלַם וּלֹא
יִשְׁתַּבֵּל וּלְפִירוֹשׁ רִמֵּי פֶרֶךְ שֶׁפִּי
שֶׁמִּמֶּנּוּ שֶׁנִּדְּ הַמּוֹכֵר וְיֹאמַר לְחֻלִּין
עַל יְדֵי הַלּוֹקֵם אֲבָל לִפִּי רִיבִי־אֶשָּׁה
מִזֵּי פֶרֶךְ אֲדֹרֶה מוֹעֵב קִטּוֹס
הַמּוֹכֵר לְהֹלִיץ אִיּוֹר מִדֹּ מִלְקָטִים
הַלּוֹקֵם וְיֹשֵׁר הָאִיּוֹר שֶׁנִּדְּ הַמּוֹכֵר
לְכוֹמֵר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁלֹּא נִתְחַלְלוּ וְשִׁמָּה
אֲבָלֵם חוֹן לִירוּשָׁלַם דִּכְסֹר וְנִתְחַלְלוּ
וְיֹאמַר לְדֹדֵיהֶם הִנֵּי פֶרֶךְ וְנִקְמָה
שֶׁלֹּא קָבַע הַמּוֹכֵר וְיֹאמַר לוֹ
הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהֵן קְדוּשֵׁין בִּידֵךְ מִהָא
קְדוּשָׁתִּי עַל אֵלֶּי וְאֵל וְאֵל לְחֻלִּין:
מִסְתַּבֵּר כִּי הֵיבֵא דֹאִיבֵא
אִיּוֹר קִטְנִין יִיִּה.

פירוש והיינו המוכר שהרי המעות
המגשר בנשמות היו קיימא ולפיכך
קנסו שחזרו דמים למקומם
והיינו שלם מחר בהמות וזה דוק
לפירוש ריב"ז דפירש לעולם המעות
בעדי המוכר קדושים מקדושת מעשר
והיחזק האותו לירושלים איכ
אלדנה וזות הוא לו: מהא"י דלמך
יחזרו דמים למקומם טעמו כי שחזרו
לו בהמתו מלהעות דמיו בירושלים
אכל לפירוש ה"ה"ס יחזק אף זה קשה
לפירוש הקוטרעם בעיל דפי גבי אבל
מתכוין להולות מעות מעשר שני
לחזון בהמעות יאלו לחזון והבהמה
קדושה ועלה קאמר יחזרו דמים
למקומם ואם כן לפי סברה זו הרי
ליה למקומם לזקוק למיחר דיאל
נגדו בירושלים שיהיה המיחר הוא
צידו דהיינו בהמה אבל לפירוש
ר"ז ריב"ז א"ן יחזק שהרי המיחר הוא
ציד המוכר ואם תאמר לעיל דקאמר
מגדל וקנסוהו לזקוק ויאלו כנגד
מאי קנס הוא זה? כי נמי אמר יחזרו
דמים למקומם נרץ הלוות להעלות
המעות לירושלים וי"ל בהקנס הרי
נמנה דמעתמה לקי בהבהמה ציור
ממעות מעשר שני ליפטר עצמו
מלהעות לירושלים ויבשנאמר לו
שיאלו כנגדו בירושלים והמקח יהיה
שלו יהיה לו הפסד גדול בלקיחת
בהמה שלם:

המקדש בערע"ה כ"ו אינה
פירוש ווארט.
נפי שאינר הנקה"ס (ה') אמאי אינה
מקדשת הא שרי יבנות ממנו שלא
בדרך הנחלו דלאמר נפ' כל שנה
ופסחים (ד' ד:) ויש לומר כצאן מיירי
לניבא שיה פרוטה אלף בדרך הנחלתו
א"י נמי י' ש' לומר דמיירי שפיר דאיכא
שה פרוטה א"י שלא בדרך הנחלתו
מ"מ כיון שהאשה סבורה שיש לה
ליבנות בדרך הנחלתו ואינין ק' לא
וסמך דעתה והוי' י'מקם טעיה
ולא תחמר ואמאי לא תחמר כד
שעב

ממנו' פיגול וזוטר וטמא ויש לומר בדקדשים לה קא מיירי והא
 דלא חשיב חזקן בפסח משום דקסבר כרבי יוסי הגלילי דשרי
 בהנאה בפרק כל שעה (דף קד ג.) והא דלא חשיב מקודשת
 כוכבים משום דלא שייך למימני בהי מכן וקידש בדמיון מקודשת
 שרי עמוד כוכבים תופסת דמיהם' ובידע' אחר הביעור:
מנין שיא יצבע בו אע"פ דאמרין לא יהיה אכסרין
 לאשמועינן שלא יצבע דס"ד דשרי משום דחומא לאו מילת
 דמכלה אותו קמ"ל דאסור בכל ענין ובדרך הנאום אבל שלא

לפי קצת לחפזיך נשון אכילה ביום אחד. ואימא הני מילי. לחפור את שטח, היבא דברך
 ודבריהו אבא. כ"י אבא ליבא דשמייה וכל שכן ליבא דמקליה ביום אחד. ולדברך
 סופר את היתא דשם. דלעו מעד משלם כופר שלם והתא אפילו הני כופר לא

עין משפט
נר מצוה

י"ב א מ"י פ"ה מהל' חרשות
הל"ח (והל"ב) סמג עשן
י ח טיש"ע חל"ע ס"ר חס סע"ר
חא סב:

רסח ב' מ"ז פ"י מהל' אסורות הל' נ' סנה' לאזין קמה טיבשע' ויד' ס"י רלז' ס"א:
רסח ב' מ"ז ט"ס הל' סנה' לאזין קמה טיבשע' ויד' ס"י רלז' ס"ב:
רסח ד' מ"ז ט"ז ס"ד הל' סנה' לאזין קמה:
רסח ה' מ"ז ט"ז ס"ה הל' טעני' סנה' לאזין קמה:
רסח ו' מ"ז ס"א מהל' שחיטה הל' יד' סנה' טעני' קמה ויד' ס"י ו' סע"א:
רסח ז' מ"ז ס"ב מהל'

זרת אור השלם

וְכִי תֵבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ
וְהִשְׁתַּעַתְתֶּם כָּל עֵץ מֵאֵכָל
וְרִלְתֶּם עֲרֻלְתּוֹ אֶה פְּרִי
כָּל־שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם
עֵלִים לֹא יֵאָכֵל:

ויקרא יט כג
 2 לא תזרע כרמך בלאים
 3 תקדש המלאה הזרע
 א צד תזרע ותבואת הקדש:
 בברים כב ט
 3 וכי יגת שזור את איש או
 א ז אשה ומת קסול וסמל
 ד שזור ולא יאכל את בשרו
 ונ על השזור נקי:

[illegible]

הני מילי. דמסקי קרס
לחזור הנאה נשקן אכילה,
היבא דנמסקא קלן איסור
אכילה מלא יאכל. חנן
דדרי לן נמי אכילה מסק
ליה נשקן אכילה. אבל הכא
דחילה נשקן לן מסקול נשקן
אי נהמה נשקתא אחא לכותב
לא יסנה. אי נמי, אכילה לנדק
לכריב לא יאכל. וחי לא, אה
בשרו למה לי. אלא לאו
למאשקין עיגרי דעבדיה כחין
דא. חזקתה דהכא חזקתה

בד'רומית. ללעט של קנה (חורין)